השאלון עם נעה ידלין / מאת: סיני גז

- מה את עושה בימים אלה ?

כותבת ועורכת ב"מעריב", ובשלבים אחרונים של עבודה על רומן חדש.

- מהו האירוע התרבותי שהשפיע עלייך יותר מכל?

הקריאה של הספר "דודה חוליה והכתבן", מאת מריו ורגס יוסה. ככה הייתי רוצה לדעת לכתוב.

- מה מדליק אותך מבחינה יצירתית ?

דברים שגורמים לי לצחוק בקול רם; ודברים שהם המצאות קטנות של הגלגל, כלומר, קונספטים חדשים לגמרי.

- מהו הצליל האהוב עלייך ?

צליל הגרגור של החתול שלי. הוא מגרגר בקולי קולות, כמו בוכנה תעשייתית, ובכל זאת אני מסוגלת להירדם לצלילי הקול הזה.

- מהי התמונה שהשפיעה עלייך יותר מכל?

אני בנאדם מאוד ורבאלי, והרבה פחות מושפעת מדימויים ויזואליים. אני מתקשה לחשוב על תמונה שהותירה בי חותם גדול כל כך.

- אם היית קוראת מחשבות את מחשבותיו של מי היית רוצה לקרוא ?

הייתי מעדיפה לדבוק בחוסר היכולת הנוכחי שלי לקרוא מחשבות. נראה לי שזה עלול להיות או פוגע, או מאכזב. אולי אני טועה, אבל נראה לי שלרוב האנשים – גם למעניינים ביותר – מסתובבות רוב הזמן מחשבות די רגילות בראש.

- אם יכולת לשוטט בזמן, באיזו תקופה היית רוצה לבקר ?

המנדט הבריטי: תמיד היה נראה לי מסעיר, כל העניין הזה של תליית כרוזים בכסות החשיכה. הייתי שמחה גם לנדוד לירושלים של תחילת המאה. אני אוהבת את ירושלים, גרתי בה תקופה ארוכה, והייתי שמחה לנסות אותה גם בתקופה נוספת.

- מהו האלבום או השיר שהשפיע עלייך יותר מכל ?

זה לא שיר מולחן, אלא שיר מתוך ספר שירה: השיר "טוב, אני מוכן" של ט. כרמי, המשורר האהוב עלי. זה אחד השירים הראשונים שפגשתי בהם. הכרתי אותו בזכות מורתי לספרות בתיכון, הרצלינה יגר, ובזכותו ובזכות שירים נוספים שלימדה אותנו נפתח בפני העולם השלם של השירה.

- עם איזה אמן (חי/מת) היית רוצה לעבוד ? ולמה דווקא איתו ?

היית רוצה לעבוד עם ג'ק ניקולסון. זה פשוט נראה לי כיף לא נורמלי.

- מה מוציא אותך מדעתך ?

איחורים. ואנשים שמשיבים לשאלה "מה החיסרון הכי גדול שלך" בתשובה שהיא בעצם יתרון ("פרפקציוניסט", "לא מסוגל לראות סבל" וכיו"ב).

- מה מצחיק אותך ?

סדרות הטלוויזיה "סיינפלד", "תרגיע", "ניצבים", "המשרד" ו"המופע של לארי סנדרס"; הספרים של אורלי קסטל-בלום; הרבה מהסרטים של וודי אלן; ובטח עוד הרבה דברים שלא עולים בדעתי כרגע.

- מה הדבר המטורף ביותר שעשית ?

אני לא בנאדם כל כך מטורף, אני חוששת. המקסימום שעשיתי היה גרפיטי: פעם בירושלים ופעם בתל אביב. שניהם לא כללו מסר חתרני במיוחד.

- מה מביך אותך ?

מחמאות שלא באמת מגיעות לי, על דברים שאני יודעת בוודאות שאני גרועה בהם. עם מחמאות שמגיעות לי אני דווקא מסתדרת מצוין, ומקבלת אותן בלי שמץ מבוכה.

- מה הדבר המטופש ביותר שעשית ?

רציתי להכין ליטר וחצי לימונדה, כמו שהשותפה שלי אז לדירה היתה מכינה. היא אמרה לי שזו לא בעיה, פשוט סוחטים לימונים. וכך התחלתי לסחוט אותם אחד אחד, ולא הבנתי למה המפלס בקושי עולה.

- איך היית משפרת את העולם ?

הייתי משלמת הון תועפות למורים, ומעבירה את בתי הספר המעולים ביותר ואת האוניברסיטאות המובילות ביותר ליישובים החלשים ביותר.

- מהי החולשה הכי גדולה שלך ?

אני פרפקציוניסטית. סתם, אני צוחקת. אני קצת יותר מדי מרוצה מעצמי.

- איפה תהיי עוד 10 שנים ?

אני מקווה שאתפרנס מכתיבה, גם עיתונאית (אבל רק מהסוג שאני באמת אוהבת) וגם ספרותית. אולי גם תהיה לי תכנית רדיו.

- נסחי שאלה שהיית מעוניינת לשאול את עצמך ועני עליה.

ש: במה את מאמינה בכל לבך, ובכל זאת מתקשה ליישם?
ת: "אף אחד עוד לא הצטער, רגע לפני המוות, שהוא לא עבד יותר".

צילום: רובי קסטרו.

נעה ידלין היא עיתונאית.